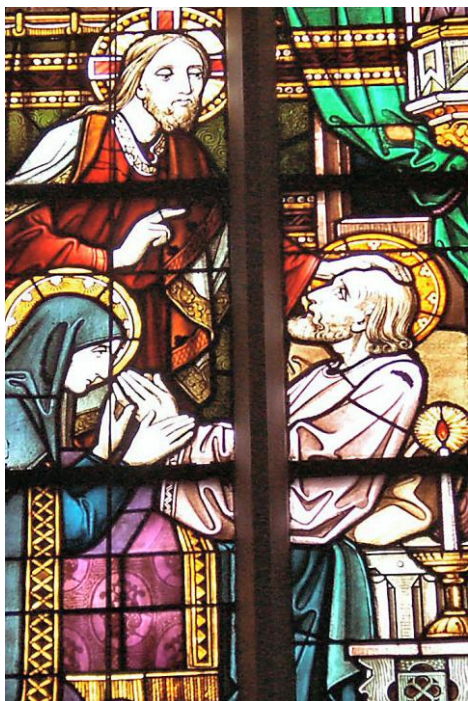

Goede vrijdag viering in de St. Joseph Gemeenschap

Inleiding

Wij volgen in dit uur Jezus op zijn kruisweg in een tijd dat onze wereld hard getroffen wordt door het coronavirus.

Biddend, mediterend gaan we de laatste weg van Jezus. Biddend mediterend verbinden we ons met al die mensen die en kruisweg van pijn, rouw, verdriet en eenzaamheid moeten gaan. We gaan die weg, opstandig in ons hart soms, om zoveel verdriet, hopen op uitzicht, op Pasen.

Aan het begin van de kruisweg bidden wij:

God, dit is het uur waarop wij gedenken dat uw Zoon Jezus,

die voor ons op deze wereld is gekomen,
gestorven is aan het kruis.

Zijn leven, lijden en sterven willen wij hier gedenken.

Wij willen niet vergeten: zijn liefde tot het uiterste,
zijn geloof in U, Vader van alle mensen, God van leven
zijn trouw over alle ontrouw heen.

God, het is goed stil te staan,
oprecht stil te worden bij het lijden en het verdriet in onze wereld
Amen.

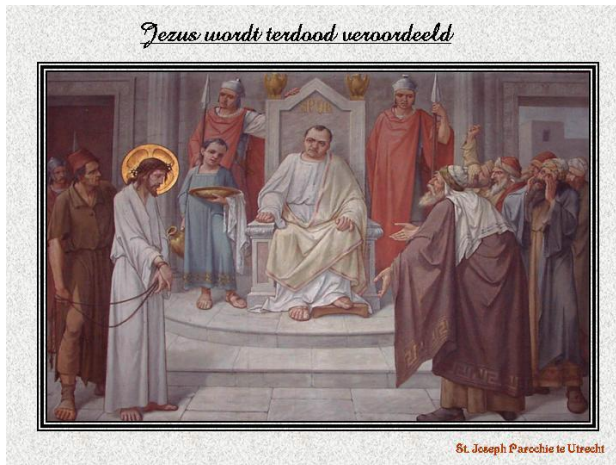
Opmerking:

*Aangepaste kruisweg van Goede Vrijdag 2020
in verband met de corona virus.*

Door Bernard Höfte.

Met de staties van de Josephkerk.

De 1ste Statie: Jezus wordt ter dood veroordeeld

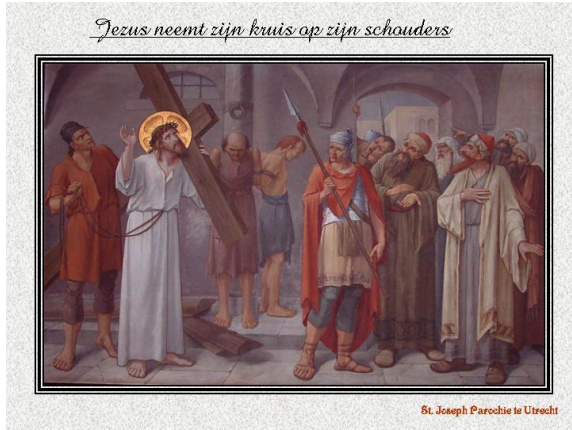

“Toen droeg Pilatus Jezus aan de hogepriester over om hem te laten kruisigen” (Johannes 19,16)

Jij kijkt de dood in de ogen.
Waar is jouw angst?
Die is er niet.
Al veel te lang ben je jezelf vergeten.
Om een ander heb je geleefd,
om een ander zal je sterven.
Ik zie in jouw ogen
dat liefde sterker is dan elke dood.
Niet met woorden zeg je ons dat.
Je toont het ons door het geven van jouw leven.

*God, die wij rechtvaardig noemen,
op ontelbare wijzen wordt dag aan dag
de onschuld bezoedeld, vernederd, veroordeeld.
Roep in herinnering het beeld van uw mens,
geboren in Adam maar geschonden geraakt,
tot het werd herschapen in Jezus Christus,
die niemand oordeelt, maar elk van ons liefheeft,
Amen*

De 2de Statie: Jezus neemt Zijn kruis op

“en Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota.” (Johannes 19,17)

Eens een boom, nu twee balken. Dwars liggen ze in de vorm van een kruis op jou te wachten.

Zijn niet het onbegrip en de eenzaamheid voor jou even zwaar als het hout dat je te tillen hebt?

De neergang is ingezet. Je lichaam moet breken. Jouw innerlijke weerbaarheid ontwakent. Een hele weg is er nog te gaan. In naam van ons draagt jij het kruis. Bevrijding is niet simpel. Wat gekomen is door een mens, keer jij om. Jouw lichaam wordt tot het uiterste op de proef gesteld, maar de tempel die jij bent zal herrijzen.

God die wij Geestkracht noemen,

Wij allen hebben ons eigen kruis te dragen op onze levensweg. Soms gaan we eronder gebukt, valt het ons zwaar. Wilt U ons helpen de weg van ons leven te aanvaarden, in lichte, vreugdevolle tijden en in donkere periodes. Geef ons de moed om in verzet te komen, als situaties onaanvaardbaar zijn.

Geef ons steeds weer de wijsheid om daarin juiste beslissingen te nemen.

Amen

De 3de Statie: Jezus valt voor het eerst

Jij knielt niet onder het kruis, jij valt onder de last. Het kruis is te zwaar. Je lichaam heeft zijn eigen wil, het zegt je dat dit gewicht een mens te boven gaat.

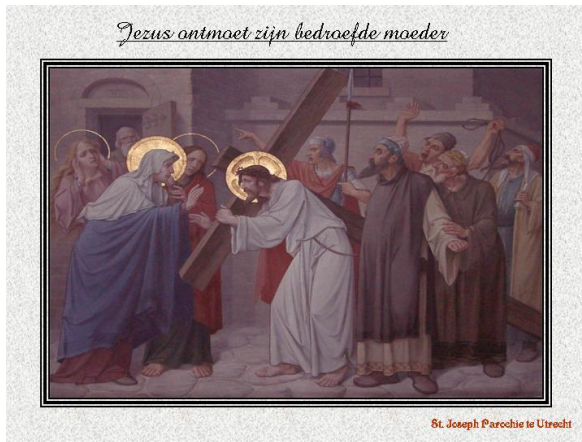
Ik zie geen ontmoediging op jouw gelaat. Het is alsof je niet verrast bent, je verwachtte dat dit komen zou.

Als omstanders kijken wij vanuit de hoogte op jou neer. Ons hart is soms zo verhard, dat we maar niet verstaan wat zich voor ons afspeelt.

Jij ligt op de grond en wij kijken. De afstand tussen ons is zoveel groter dan die enkele meters. Jij betreedt ons lijden, wij houden ons op een veilige afstand. Leer ons toch zien en voelen. Maak ons toch tot een mens als jij.

*God, die wij onze helper noemen,
Soms gaan mensen op hun gezicht,
Door eigen schuld of door die van anderen.
Dat zij zich niet verslagen voelen,
maar genezen van wat hen verlamt.
En voer ook ons, als wij zonder uitzicht zijn,
terug naar Uw weg, de weg ten leven.
Amen.*

De 4de Statie: Jezus ontmoet Zijn moeder

Maria komt Jezus tegemoet. Zijn moeder was trots op Hem. Ze verwonderde zich dikwijls over Hem. Van wie heeft Hij dit toch, zal ze soms gedacht hebben.

Ze begreep Hem niet altijd, maar bleef Hem trouw. Ze zag hem groeien, ze zag Hem stralen. Ze zag hoeveel mensen Hij bereikte. Wat heeft ze een rijke tijd met Hem beleefd.

Wat is ze vaak ongerust geweest, als Hij zei, wat niemand anders durfde te zeggen. Ze heeft Zijn boosheid gezien, Zijn verontwaardiging.

Als jij in de ogen kijkt van jouw moeder en zij in die van jou, dan moet het geweest zijn of de hemel de aarde ontmoette.

Hoeveel troost is er niet over en weer gegaan tussen jullie? Hoeveel geloof en liefde als steunpilaren om het onmogelijke te dragen?

Het kan niet anders dan dat de smaad die over jou heen valt in het vlees van je moeder een litteken heeft achtergelaten dat nooit meer is genezen.

Ze heeft altijd alles met je gedeeld en dat doet ze ook nu. Ze is jouw moeder die vanuit haar innige band met jou ook onze moeder is.

*God, die wij licht in onze duisternis noemen,
wij bidden U voor al die moeders en vaders,
die hun kinderen zien lijden, aan een ziekte, aan het leven.
Voor ouders, die hun kinderen niet kunnen bereiken,
die hen niet begrijpen.*

Voor kinderen en kleinkinderen die hun grootouders in deze dagen niet kunnen bezoeken.

*Voor al die mensen die zonder hun dierbaren om hen heen sterven.
Om troost, kracht en volharding. Amen.*

De 5de Statie: Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis te dragen

“De soldaten dwongen een voorbijganger, die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen.” (Marcus 15, 21)

Je eigen kruis opnemen is al moeilijk genoeg. Het kruis van een ander opgelegd krijgen, dat vraagt nog meer inzet en moed.

Het kan niet anders dan dat wanneer jij jouw kruis op de schouders van Simon hebt gelegd, jij hem ook jouw innerlijke kracht hebt geschonken. Eenheid in lijden is één zijn in dat soort liefde die een mens doet uitstijgen boven zichzelf. Niemand is gemaakt om een kruis alleen te dragen, zelfs jij niet.

Simon is een voorbeeld voor ons allen, die door jou uitgenodigd worden om jouw kruis op de schouders te nemen. Als je even wilt rusten, maak ons dan sterk.

*God, die wij barmhartig noemen,
overal ter wereld gaan mensen door de knieën,
terwijl anderen denken aan hun eigen geld en goed.*

Maar gelukkig zien we ook talloze mensen die andermans lasten helpen dragen: artsen, verpleegkundigen, mantelzorgers, vakkenvullers ,noem maar op.

Geef hun kracht en uithoudingsvermogen

Amen.

De 6de Statie: Veronica droogt het gezicht van Jezus

Geen doek is in staat het lijden van jouw gelaat weg te nemen.

Wel bezit dat gebaar van het afdrogen ervan de pure kracht van tederheid die sterker is dan elke vorm van geweld. Jij hebt ons lijden niet weggenomen, maar hebt wel wegen geopend voor nabijheid in elk lijden. Dit mysterie heeft diepe zin. Het is dat wat jouw kruisweg ons wil leren: nooit meer zijn wij op ons eentje, zelfs al is alles uitzichtloos. Er is geen plek waar jij toen niet geweest bent, er is geen plaats van lijden waar jij niet komen zal, als wij je toelaten.

*God, die wij Getrouwe noemen,
op onze levensweg komen we allerlei situaties tegen.
Help ons daarbij te doen, wat gedaan moet worden.
Help ons tranen te drogen, wonden te helen,
onze stem te laten klinken bij onrecht en geweld.
Geef ons voldoende rust om in aandacht te leven.
Maak ons krachtig en moedig in het volgen van ons hart.
Amen*

De 7de Statie: Jezus valt voor de tweede maal

“Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.”

De harde grond en het lichaam dat erop neervalt. Onbarmhartig hard zoals de omstanders zijn, is de aarde.

Niets van zachtheid, geen handen die opvangen, er is alleen het neerploffen van jouw lijf en het kruis dat op jou neerkomt.

Lijden kent geen zachte kanten, de zachtheid komt van jou die het dragen wil.

De tweede maal al ben je neergegaan. Hiervan opstaan is hen de mond snoeren die denken dat je het zal opgeven. Tot het einde zal je gaan.

Voor jezelf zou je het niet doen. Je staat op in naam van ons allen.

*God, die wij onze Vertrouster noemen,
te veel mensen gaan dag aan dag gebukt
onder de last van hun leven,
de last van ziekte en eenzaamheid,
de last van rouw en verdriet.
Geef dat ze er niet onder bezwijken,
maar de kracht vinden om verder te gaan,
Amen.*

De 8ste Statie: Jezus troost de wenende vrouwen

“Een grote volksmenigte volgde Jezus, evenals enkele vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden.” (Lucas 23,27)

Tranen spreken niet altijd de waarheid. Dat mocht jij aan den lijve ervaren.

Valse troost vervreemdt in plaats van te verbinden. Alleen wie invoelt wat de ander meemaakt, die kan vanuit zijn hart de ander zien zodat die zich werkelijk gezien weet.

Tranen die uitdrukken dat ze jou niet hebben verstaan doe je pijn in plaats van je een thuis te bieden. De ontkenning van jouw boodschap moet zijn aangekomen als nog een extra slag in je gezicht. De andere wang aanbieden had je je hele leven al gedaan. Je deed nu niet anders.

*God, Wees met Uw troost en kracht
bij al die mensen, die iemand verliezen aan de dood,
die een leeg gat voor zich zien.*

*Help hen open te staan voor de liefdevolle nabijheid van hun naasten,
opdat zij de toekomst weer tegemoet durven treden.*

*Wees bij de mensen die troost bieden,
die de moed hebben dicht in de buurt te blijven van hen, die rouwen.*

Geef hun kracht en geduld om te spreken en te luisteren.

Amen.

De 9de Statie: Jezus valt voor de derde maal

“De vossen hebben hun holen en de vogels hun nesten, maar de Mensenzoon heeft zelfs geen steen, waar hij Zijn hoofd op kan laten rusten.”

Er is vallen en vallen. Drie maal zo kort achter elkaar, dat heeft niets meer van struikelen, dat is neergaan om te blijven liggen.

Fysieke uitputting en pijn, ze overheersen. Waarom? Waartoe? Hoelang nog? Al die vragen nemen monsterlijke vormen aan en willen je van binnen helemaal verteren.

Je kan je hier niet meer uitdenken. Je kan je nauwelijks nog bewegen. Je kan niets meer, als een worm lig je daar. Is dit een God?

Dat je zover bent gegaan is om te laten zien dat jij ook voor mensen die zo behandeld worden een broer bent. Jij kan iemand uitsluiten, jezelf verloochenen lukt je niet. Ophouden met lief te hebben, daartoe ben je niet in staat.

*God, die wij onze weg ten leven noemen,
soms komt ons leven ons voor als richtingloos,
of zitten wij volkomen op dood spoor.
Doe ons dan het geluk ervaren van alledag,
waarin U verborgen aanwezig bent.
Leer ons weer smaak vinden in het leven,
en doe ons ervaren, dat U met ons meetrekt,
Amen.*

10de Statie: Jezus wordt ontkleed

“De soldaten verdeelden Zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen.”

(Lucas 23, 34)

Als een naakte God sta je daar, tentoongesteld in de arena van het machtsmisbruik.

Geen ogen die terneergeslagen zijn, maar blikken die een overwinningsroes verraden.

Ze denken dat ze jou hebben kleingekregen, dat ze je het laatste hebben afgenomen.

Maar jouw liefde kunnen ze niet aan. Want ze jou ook doen, die kunnen ze niet breken noch kleiner maken.

Integendeel, onrechtstreeks kan je zo bewijzen hoe eindeloos jouw gave wel is. Hoever jij wil gaan om een ander. Jouw liefde is als je laatste bezit, totaal onontvreemdbaar.

God van liefde,

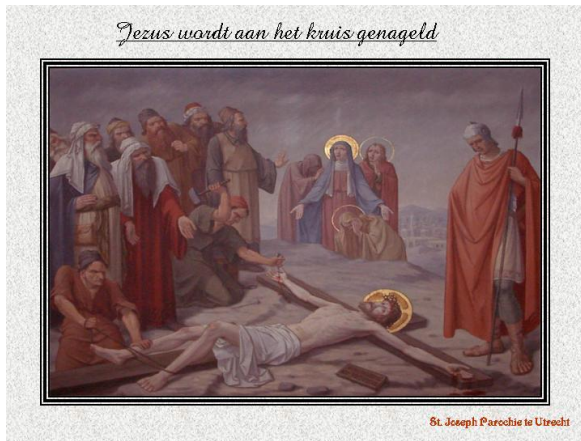
*Wij bidden voor alle slachtoffers
van grote en kleine vernederingen.*

*Mensen die beroofd worden van hun waardigheid,
door huiselijk geweld, pesterij, misbruik, dwang.*

*Dat zij zich toch gedragen weten door U,
gesterkt door uw liefde.*

Amen.

De 11de Statie: Jezus wordt aan het kruis genageld

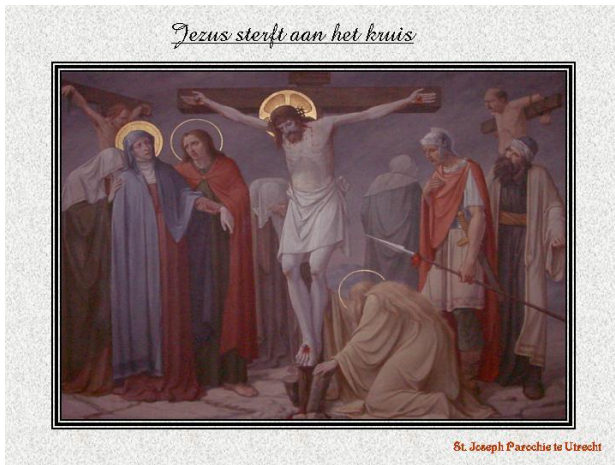
“Ze kruisigden Hem...” (Marcus 15, 24)

Voor een kruis staan en weten dat je enkele ogenblikken later daar zult hangen, wij kunnen ons dat totaal niet voorstellen. Maar jij staat daar, voor zover je nog rechtop kan blijven staan. Zo ruw als hout kan zijn, zo genadeloos is het kruis. Door mensenhanden is het ontworpen om als moordwapen te dienen.

Jij laat je kruisigen om het kruis te ontwapenen. Je wilt door het geven van je leven tonen dat niet de dood maar de liefde het laatste woord heeft. Je weet dat de macht van de dood alleen gebroken kan worden door wie haar doorstaat. Je beseft dat de weg naar Pasen de dood niet links mag laten liggen.

*God, die wij onze bevrijder noemen,
ontelbare mensen vinden in onze wereld de dood,
naar lichaam of naar ziel.
Zo vaak lijkt de uiterste grens bereikt,
lijkt het leven voor eens en al het onderspit te delven.
Leer ons verder te zien en verder te gaan dan het kruis,
en help ons de dood te overwinnen.
Amen.*

De 12de Statie”: Jezus sterft aan het kruis

“...Het is volbracht...” Hij boog het hoofd en gaf de geest.
(Johannes 19, 30)

De dood weet nog niet wie ze in haar rijk binnenhaalt. Ze is zich er nog niet van bewust dat weldra haar almacht zal gebroken worden. Tot op het kruis heb jij je overgeleverd. Dat doet geen mens voor een ander. Geen God kan dit bestaan. Hoe meer ik naar je kijk, hoe meer de schellen mij van de ogen vallen. Als dit geen liefde is, dan bestaat ze niet. Als dit geen verlossing is, dan heeft niets nog zin. Hoe dood tot leven kan wekken, zie we al hier en nu. Bij geen enkel kruis ben jij voortaan afwezig. Jij bent daar geweest. Niets kan dit ooit ongedaan maken.

*God, die wij de Barmhartige noemen,
Uw Zoon Jezus sterft, als een kwetsbaar, vergankelijk mens.
Kwetsbaar en vergankelijk zijn ook wij.
Geef, dat dorheid en dood ons niet beheersen.
Maak, dat we steeds meer leven in Uw licht,
verbonden met Uw liefde en barmhartigheid,
waaraan Jezus trouw bleef, tot op het einde.
Amen.*

De 13de Statie: Jezus in de armen van Zijn moeder

Dood en leven zijn nog tegenstanders nu. De dood is nog sterker dan het leven. Ik wilde dat ik jou in mijn armen kon nemen. Wat ik niet durfde tijdens jouw leven, wil ik nu doen: jou troosten.

Jij verdient het niet nu te sterven, laat staan op die manier. Ik ben alleen. Mijn tranen komen. Bedroefd ben ik om jou. Ook om mezelf, omdat ik zo arm ben ik mijn geloof, zo krachteloos in mijn hoop, zo bekrompen in mijn liefde.

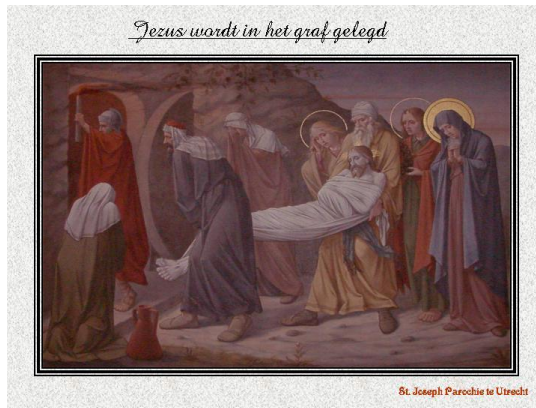
Jouw liefde heeft mij aan mezelf teruggegeven. Ik kniel voor het kruis en buig mijn hoofd. Mijn dankbaarheid om jouw gave, ze is zo groot.

*God, die wij zorgzame vader en moeder noemen,
overal ter wereld moeten ouders ervaren,
wat het is om een kind te verliezen.*

*De dood van een kind verduistert de toekomst.
Doe allen die rouwen om de dood van hun kind
Uw troostende liefde ervaren, die Gij koestert
voor ons mensen, Uw kinderen.*

Amen.

De 14de Statie: Jezus wordt in het graf gelegd

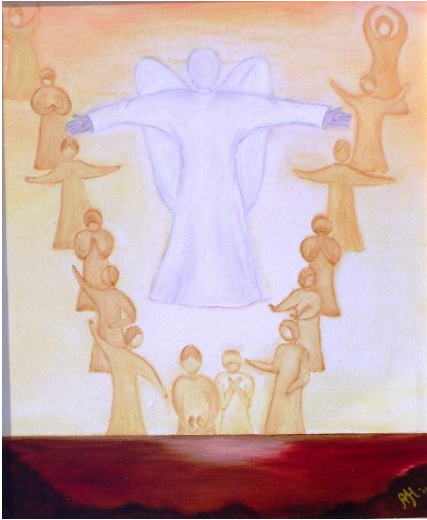

“Jozef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in het nieuwe rotsgraf, dat hij voor zichzelf had laten uithouwen.”
(Matteus 28, 59)

Jij, de bevrijder, zit nu opgesloten in de kerker van de dood. Drie dagen, heb je gezegd, zal het duren eer de tempel opnieuw zal zijn gebouwd. Ik verstond jouw woorden niet en weet nog niet wat je bedoelt. Jij zwijgt. Het is stil. Hoe te geloven in de kracht van het leven als je net een dierbare in het graf hebt gelegd?

*God, die wij de Eeuwige noemen,
Wij bidden voor allen die hun geliefden omringen,
naast hen blijven tot over de dood heen,
hen koesteren en eren.
Help ons te beseffen, dat de dood het einde niet is,
dat de steen wordt weggerold,
dat het licht zich altijd weer een weg baant door alle duisternis heen.
Geef ons d kracht om In dat vertrouwen en met dat verlangen
onze eigen levensweg te vervolgen. Amen.*

De 15de Statie: Vreugde nu Jezus is opgestaan

"Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is ten leven gewekt" (Lc. 24, 5-6).
"Hij gaat jullie voor naar Galilea. Daar zul je Hem zien, zoals Hij jullie gezegd heeft"(Mc. 16, 7).

Mijn ogen zijn nog dicht. Ik zie het licht nog niet dat komen zal. Het ware levenslicht is sowieso te fel om rechtstreeks in de ogen te kijken. De overwinning op de dood gebeurt altijd in de nacht, zoals de zon elke morgen weer moet vechten met de duisternis.

De eerste morgen is die van de schepping zelf, de tweede is de jouwe, Jezus, wanneer jij als de zon ben opgestaan.

Jouw licht dooft nimmer meer. De duisternis is voorgoed gestoten van haar troon. Het licht is iemand geworden. Jij bent dat stralend licht. Als ik naar jou kijk dan zie ik jou niet. Maar alles in mij zegt dat jij er bent en blijven zult.

Verrijzenis is daar het woord voor. En dat ben jij.

Jezus, opgestaan ten leven, wij mogen vertrouwen op een leven dat duren zal en duurzaam is. Laat dat geloof in ons groeien; wij hebben het zo nodig als het moeilijk en donker is om ons heen. Geef ons het licht van Pasen in onze duisternis. Ga met ons mee, blijf bij ons en in ons, opdat wij kunnen leven in hoop en vrede. Dan kunnen wij uw liefde voor ons mensen in onze woorden en daden gestalte geven zodat wij en alle mensen om ons heen echt mens worden. Mogen wij zo, in vreugde en eenvoud, meewerken aan uw rijk van liefde en vrede. Amen.